N 82 14 січня 2017

Христос Хрищається! У річці Йордані!

Українська Православна Церква Св. Анни

St. Anne's Ukrainian Orthodox Church

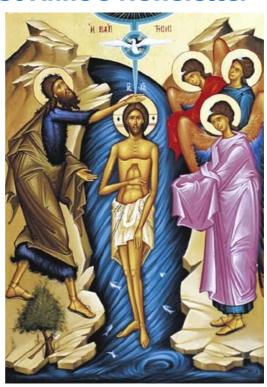

525 Morrish Road Scarborough, Ontario M1C 1G2

Church Office (416) 284-9642

Parish Priest: Rev. Father Volodymyr Feskiv (647) 680-0448

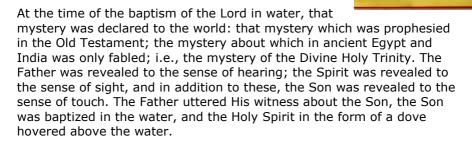
Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

THE EPIPHANY [THEOPHANY] OF OUR LORD AND SAVIOUR JESUS CHRIST

When our Lord reached thirty years from His physical birth, He began His teaching and salvific work. He Himself signified this "beginning of the beginning" by His baptism in the Jordan River. St. Cyril of Jerusalem says,

"The beginning of the world - water; the beginning of the Good News - Jordan."

When John the Baptist witnessed and said about Christ,

"Behold, the Lamb of God, Who takes away the sins of the world" (St. John 1:29),

and when John immersed and baptized the Lord in the Jordan, the mission of Christ in the world and the path of our salvation was shown. That is to say: The Lord took upon Himself the sins of mankind and died under them [immersion] and became alive again [the coming out of the water]; and we must die as the old sinful man and become alive again as cleansed, renewed and regenerated. This is the Savior and this is the path of salvation. The Feast of the Epiphany [Theophany in Greek] is also called the Feast of Illumination. For us, the event in the Jordan river illuminates, by manifesting to us God as Trinity, consubstantial and undivided. That is one way. And, the second: every one of us through baptism in water is illumined by this, that we become adopted by the Father of Lights through the merits of the Son and the power of the Holy Spirit.

The Prologue from Ochrid, 6 January (St. Nikolai Velmirovic)

ХРЕЩЕНСЬКИЙ СВЯТВЕЧІР

водосвяття

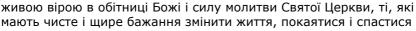
Святу Богоявлення передує навечір'я, богослужіння якого схоже з чином навечір'я Різдва (великі царські часи, літургія з вечірньою). В кінці богослужіння звершується перше освячення води. Цей древній обряд християнська традиція тісно пов'язувала з таїнством Євхаристії. Освячена вода, по-грецьки носить назву "АГІАСМА", тобто "велика святиня". Водою все омивається і насичується, очищається і зрошується. Але не тільки цим обмежується значення води. Воно і втому, що

"Сам Творець всього – Христос – зійшов, як дощ, розлився, як річка, і хрестився в Йордані".

В день самого свята вода освячується в хрестовидній ополонці— "Йордані". Біля неї за звичай з льоду роблять хреста висотою до 2 м.

Святкову ходу для освячення води на природних водоймах називають "Хресним ходом на Йордан". Після молитви віруючі омиваються святою водою і беруть її з собою, з вірою в те, що ця вода володіє чудодійною силою.

Чудодійних дій святої води сподобляються лише ті, хто споживає її з

Хрещенська вода – це святиня, яка має бути в домі кожного православного християнина. ЇЇ бережно зберігають біля святих ікон. Хрещенська вода, як і Святе Причастя, приймається віруючими тільки натщесерце.

Освячуюча і животворча дія святої води розповсюджується як на тіло і душу людини, так і на всі предмети, які служать для її духовного і тілесного життя. Свята вода гасить полум'я пристрастей. Відганяє злих духів – ось чому окроплюють святою водою домівки і всяку річ, яку освячують.

Таку силу вода отримує через молитовне призивання на неї Божого благословення.

Єп. Агапіт (Гуменюк)

Blessing of Homes

Why we bless our homes

We, as Christians, are engaged in a struggle to reclaim fallen nature for the Kingdom of God. We often talk about this in terms of our own salvation, but the Church, addressing all of creation in a wholistic manner, also reaches out and reclaims a bit here and a bit there of creation in general. We do this in order that we might restore the usefulness of creation for working out our own salvation. Hence we bless anything that might help us in our salvation - and by blessing it we reclaim it for the Kingdom of God.

There are few things more vital to our lives than our homes. In our homes we pray, we work, we talk to others, we order our lives, we work out our marriages, etc. What more important place to reclaim for the Kingdom of God - or is it better to continue living in a place which is occupied by the enemy. For the most effective working out of our salvation, we must drive the enemy out of our homes, and keep him at bay by our prayers, our righteous life, and the annual sprinkling by Holy Water at Theophany.

Sanctification of the home The sanctification of the home takes place with prayer and the sprinkling of holy water. The priest, at this annual visit, asks God to have mercy on the house, to rid it of every evil and to fill if with every blessing. Everyone of the house, prays together for the living and the dead of the family, and all who live and have lived in the house. They all sing the hymn of salvation and process from room to room while the priest blesses the house.

Preparation Traditions of the ceremony differ according to local custom, but these general guidelines should are observed: A *candle* with an *icon* and some *holy water* should be placed in a suitable place, such as kitchen or dining room table, or a home altar. Also, a *list of first names for whom prayers are to be offered*, including members of the family and all those living in the house. The list should have a clear distinction between the living and the dead. If it is the practice to give the priest a gift, it should not be placed with the holy objects on the table. It can be prepared in advanced, but given at the conclusion of the service.

The ceremony When the priest comes, all who are present in the house should gather around the icon with the candle. They should, if they are able to join in, say the Trisagion Prayers and sing of the

Troparion of the Feast of Epiphany. Then a family member leads the priest through the house with the candle. As he goes, he sprinkles holy water, and prays for a blessing upon each room and the activity that goes on there. When they have gone through the entire house, the family gathers again around the table and the priest blesses each person present.

Чи можна українцям святкувати та радіти в час війни?

Не раз ловив себе на думці, що як тільки я встиг для себе розібратися з якимсь складним питанням, то одразу ж мав що відповісти про це іншим. Часто траплялося так, що мене одразу хтось саме про це й запитував! Сьогодні розмова буде саме про такий випадок. Перш ніж говорити про цю непросту тему, я сам дуже довго думав, зважував усі «за» й «проти», намагаючись знайти істину не для когось, а для самого себе. Не знаю, наскільки це добре в мене вдалося цього разу. У будь-якому випадку, остаточне рішення завжди залишається за вами.

Деякі речі, про які я тут пишу, на перший погляд не мають відношення до прямої відповіді на питання, підняте в заголовку. Однак, я мусів про це сказати окремо, скільки в наших головах часто все це плутається. Давайте спочатку навчимося розрізняти між собою допустимі та категорично неприпустимі способи застіль, а вже потім скажемо, чим мають застілля в час війни свої особливості.

Усе ближче до нас новорічні та різдвяні свята. Цикл зимових свят – це найбільш теплі, радісні та веселі дні в році, не дивлячись на календарну зиму. Якщо Великдень святкуємо в кращому разі лише Світлий тиждень, то Різдвяні свята, розпочинаючись вже в кінці

грудня, тривають фактично цілий місяць – до кінця січня. Цей дивний час особливої радості, сповненої дитячої безтурботності навіть у дорослих, час сміху, колядок та гостин. Кожного року чекаєш його з особливим настроєм, сподіваючись знову поринути в дитинство, в казку, в диво, в ні з чим не зрівняний запах сіна та свіжозрубаної ялинки. Мандаринки й кутя, оселедець і

борщ з вушками, пісні голубці та кисіль, узвар і капуста. Довгі вечори в колі друзів та родичів – атмосфера не лише видимої та помітної, але й потаєнної, унікальної внутрішньої благодаті та радості. Час повного християнсько -язичницького екуменізму та взаємопідтримки та толерантності до всіх, окрім жида-антипка з вертепу, чи путіна в його ролі.

Але вже третій рік у нас війна. Знову на передовій гинуть наші хлопці та чоловіки. Чи доречно в такий час радіти? Чи можна веселитися? Як знайти правильну межу того, що дозволено, а що ні? Незалежно від того, як особисто ви відповідаєте на ці питання, маю одразу наголосити: вести себе так, наче нічого не відбувається було б не просто помилкою, але свідченням справжньої людської деградації: духовної, душевною та фізичної.

Ніхто з нас ні на мить не повинен забувати, що не тільки наші веселощі, але й наш спокійний і мирний сон, більше як два останніх роки, має свою ціну. Ця ціна – вартість сотень і тисяч життів інших людей, які не просто виявилися готовими захищати нашу країну, але реально захищали, до крові та смерті. Кращі люди нашого часу поклали свої душі за те, щоб ніхто з нас не відчував ні фізичного, ні психологічного дискомфорту, живучи в час військової агресії від чужинців.

Звичайно, про це не треба забувати не лише в час свят, але й в час будніх днів. Ідеальний варіант такої допомоги – це не просто ходити з патріотичними майками та лозунгами, але конкретними вчинками допомагати хлопцям на передовій, множачи з ними радість та ділячи їхні переживання, біль і страх.

Протоїерей Євген Заплетнюк

Українська Православна Церква Св. Анни Скарборо Ukrainian Orthodox Church St. Anne's Scarborough

525 Morrish Avenue, Scarborough, ON M1C 1G2

Йорданська Вечеря Неділя 22-го січня 2017

після літургії

Посвячення Води відбудеться після служби в: Середу 18-го січня - Повечір'я: 7:30 вечора Четвер 19-го січня — свята літургія о 9:30 ранку

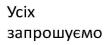

Jordan Parish Supper Sunday, January 22, 2017

Following liturgy

Blessing of the Water will take place after services on: Wednesday, January 18, 2017 – 7:30 pm

Thursday, January 19, 2017 – 9:30 am

Everyone Welcome

Квитки - Tickets

Дорослі - \$15.00 - Adults Студенти - \$10.00 - Students Дітям до 10-ти років — безкоштовно Children under 10 years old - Free

